

טו אָמַר פָּתִי מְלֵךְ מֶלֶךְ
 סָלָל וְסָמֶג מְצָנָן מְלָל
 טוֹבָה עֲשָׂרָה כְּדֵין נְבָא
 קְשָׁרָה וְקִשְׁרָה קְשָׁרָה
טז בְּטֻמְעָנָה קְשָׁרָה כְּדֵין
 מְלָל קְשָׁרָה כְּדֵין
טז מְלָל דְּמִי כְּדֵין מְלָל
 מְלָל מְלָל וְסָמֶג מְלָל
 מְצָנָן מְלָל טוֹבָה עֲשָׂרָה כְּדֵין
 מְלָל קְשָׁרָה בְּכָבָבָה:
טז הַ וְיַי פָּתִי וְיַי
 מְלָל מְלָל אַלְכָה בְּ
 סָמֶג סָמֶג טוֹבָה עֲשָׂרָה כְּדֵין
טז זְאַז זְאַז קְשָׁרָה וְקִשְׁרָה:
טז צָב חַי כְּדֵין סָלָל
 כְּבָבָה כְּבָבָה דְּ

יבינו חננאל

ד"א לה עני דרכו של עני ווא מסיק ואשתו אופנה. ואנמי שאין חרטה מזכיה, ואנמי מאיר ליה שם קא כדרישנו לעמלה. ר' אליעזר ברי צדק [אוֹמוֹן] והדורות מצחיה, ובבא איה לדרישן שכ היה גנגה יושלם אמרים ר' רוקח לכט בבלין למזהה. קאכל שחרותה מצחיה, נמי מצחיה, ר' לי אמר ר' לרפה שנאמר תחת התהונת ר' יוחנן אמר ר' זעיר לטיטין. ר' יוחנן אמר ר' זעיר לטיטין אמר אבוי הלך ציריך לפתחו, וזרק לסמכה ר' זעיר לטיטין. ר' יוחנן חוץ שבירושלים היה אמר ר' זעיר בטאו וחו לכתם בבלין למזהה, בגין קפומה ר' יוצאי מתרני מוגו וווס שי ובאן חון שואל כר. ת"ר אמר ר' חוץ קא חס בבן שואל תא איביז ואט' שי שרשו שארולו. וא"י ש' תלמידי חכמים הבקיאין בלכלה הפסח שלאלין דה את זה מה נשתווה הילל הוה כלילו. ואנסקנא אמר ר' בא שבעל הלילות און אוון מבולין אפילו פעם עסח היללה הוה שעה פערם. מתוויל בגונתו מאה דיא, ר' בא אמר מלחה גוורי כוכבים היי אבנתוין, רב יוסק אבר בעידין רינו פערען. והאינאן עברידין בתוריין.

דלה וגמליה פליק נא: טמי פגימות.
 נן: ולו' דעטו אלין אין חכין מלמדנו.
 א' מטבצינן. דקמני זככל קליינומט
 להמת ס'ק' זכלל סלילות אין חכין
 אהן אהן רב פלאו כו'. מסקה
 חייזין נפאנט ציבוקס סוח ציילו: פאה
 ק' סקיינו ענבליס וסויאנו מסה:
 ממי''

סמי מה נצטננו: מטביעין פעם אהם. מיזוג ליקות צחון ה
כלוילו: קלילו פום צוון גוּן. צוון צבית טמקלה קיס סיס כ-
גוניגו. מפלץ גומלה: גַּמְּן אהוּ כל יומי גוּן סג'וּן
ספככל שליות הוּן הולכין זהה ליקות ניכר נמייפך ס-
סמי. סמ מסות פכילה לתיוקות כדי שיטחלו עזדיילו קעצע-
וות חיין מהו מעבידין [עלפיין] פעם חמאת וטהוועלן חן נ-
דיס דיאינו וגומל סגדה בזבנה ווזדלה כלומי כן עסא גוּן

כמו כן נזום גלגול (גמלגי כ) כלומר דין קום סיטה שולג נמיוגת כום מיזוגו לרשות דשלר ייקומ ומייזוג ציילן חס מזין סיטה יפלט בכל: מסתין (ט) לנו מונציגין פעם מהמת. חצן גלגול ממהולין הכל מרלו: קויזען לדרידין. צ'םמעין דאכוי חיט נן נמיוגה זרכבל הלאו. נמלך שולגטן סטמאל נומל עז'ו. נמלך שולגטן סטמאל נומל עז'

מופת חומפות
א. והיינו רברת המוציא
שברוך העי כל ימות
השנה אן אן בפסח יברך
המוציא לאילו מושג. מופת
דולגאי. ב. [ד' בדבון]
בדלגאי בכל ימות השנה
בברשות המוציא וורדים
בפסח דצערין אפרורין.
טופ. ג. וילך היה נוגע
מלמאתה. ג. וכל בשלא דאנא אלא
כלל בשלא דאנא דאנא אלא
מושג לחם משנה. מופת
גאלע' שנדרכות פון: